

Dr. Pólos László

(1927–2005)

Lapszerkesztés ügyben megbeszéltek találgatunk már elmaradt, és betegsége hírére csakhamar értesítés követte: életének 79. évében, a nyugdíjasként is aktív, fiatalos mozgású és lelkületű tanár, lapunk egyik rovatszerkesztője, 2005. december 28-án, békésen elhunyt. A Városligeti Fásor református templomában vettünk Tőle végső búcsút, január 6-án. A mintegy 300 fős gyászoló gyülekezet szomorú szívvel, de a hittel elénekelt: „Tebenned bízunk, eleitől fogva...” kezdetű dal mitikus reményt sugalló hangulatában próbálta képpé formálni az Őt méltató megemlékezők (a Műegyetem nevében: Horvai György professzor, a barátok és kollégák nevében: Inczedy János akadémikus és az öregdiákok nevében: Rigó József) által felidézett emlékmozzaikokat. Felidézni egy tisztességes, családját szerető, és baráti, szakmai és tanítványi közösségeinek tagjait szeretve tisztelő-nevelő, a hazájához és szülőföldjéhez hű embert, aki az oktató-kutató munkáját a felkészültség igényével végezte, és akitől tanítványai is mindenképpen ezt az igényességet tanulhatták meg.

Pólos László Felvidéken, a Gömör vármegyei Feled faluban született. Középiskolai tanulmányait Rimaszombaton, a híres Református Főgimnáziumban kezdte el, de a második világháború vihara a „zöldhatárán át” Sárospatakra sodorta. Itt érettségizett. – Kötődését a városhoz és a gimnáziumhoz misem bizonyítja jobban, mint az, hogy Ő szerkesztette 2005-ben a Pataki Tanáraink című kötetet. – Tanulmányait Budapesten, az Eötvös Lóránd Tudományegyetem (ELTE) TTK vegyész szakán folytatta és fejezte be 1952-ben, mialatt a felvidékiek Rákóczi Diákotthona lakója volt.

Szakmai életútja mindvégig a felsőoktatáshoz kötötte. Először, 1955-ig, az ELTE Szervetlen és Általános Kémia Tanszéken tanársegéd, majd a BME Általános és Analitikai Kémia Tanszék MTA Műszaki Analitikai Kutatócsoport munkatársaként dolgozott, Erdey László professzor irányításával a titrimetria és gravimetria területén tevékenykedett. Eredményeiről mintegy 20 közleményben számolt be. Erdey halálát követően Pungor Ernő professzor irányításával spektrokémiával (láng-atomabszorpcióval), majd a csapadék alapú, ionszelektív elektródok felületi morfológiáját és a felület változásait tanulmányozta (együttműködve a bécsi műszaki egyetem analitikai kémiai intézetével) SIMS és XPS módszerekkel. Ebben a témakörben mintegy 60 közlemény jelent meg,

főleg külföldi folyóiratokban. Több könyvnek volt társszerzője, ezek közül egy az USA-ban a CRC kiadónál (1977) és egy az Egyesült Királyságban, Londonban jelent meg: T.S. West professzor szerkesztésében a Butterworks kiadónál (1973). A tanszéki akadémiai kutatócsoport kandidátus minősítésű tagjaként természetesen részt vett az MTA Spektrokémiai Munkabizottság munkájában is.

Mindemellett tanított is. Évtizedeken át meghatározó egyénisége volt a szakmérnök képzésnek, amelynek szervezésében 1965 óta (1987-től nyugdíjasként is mint címzetes egyetemi docens) haláláig vezető

szerepe volt, és előadásokat tartott, laboratóriumi gyakorlatokat vezetett. Több szakmérnöki jegyzet írásában, illetve szerkesztésében vett részt. A képzés kézikönyve, az Analitikai kézikönyv (Mk., 1974 és 1987) több fejezetét Ő írta. Nagy hozzáértéssel és energiával végezte ezt a munkát. A mintegy 17, négyeszeszteres kurzus keretében összesen 250-300 hallgató szerzett másoddiplomát. 1996-tól részt vett a Nemzeti Akkreditáló Testület (NAT) munkájában is az egyik Szakmai Akkreditáló Bizottság tagjaként.

Szakmai közéletünk szervezésében is tevékenyen volt, többek között a hazai színképelemzők atyaként tisztelt Török Tibor professzor által, a Gépipari Tudományos Egyesület Anyagvizsgáló Szakosztályon belül 1957-ben megalapított Színképelemző Szakbizottság egyik vezetőségi tagjaként, illetve a hagyománnyá vált, évenkénti Vándorgyűlések egyik szervezője- és előadójaként. Ezt a tevékenységét 1994-től a Magyar Kémikusok Egyesülete keretében, – mint az MKE Spektrokémiai Társaság tagja – folytatta, továbbá részt vett a Magyar Kémiai Folyóirat szerkesztésében is. De haláláig, másfél évtizeden át Ő szerkesztette az Anyagvizsgálók Lapja Műszeres analitika rovatát is. Szerzőként írt: *A kémiai analízis fejlődési irányai* című, a különböző analitikai módszereket érzékenységük, pontosságuk, megbízhatóságuk, időigényük és gazdaságosságuk szerint összevető írása ma is tanulságos olvasmány (Anyagvizsgálók Lapja 1992/4. p. 114.). Halálával szerkesztőbizottságunknak egy megbízható, széles speciális és általános műveltségű munkatársat és barátot veszített el, akinek palócos akcentusa és humora is nagyon hiányzik számunkra! Emlékét kegyelettel megőrizzük!

Lehofer Kornél